

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/17379 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 10 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 maart 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 mei 2007, verzonden op 15 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

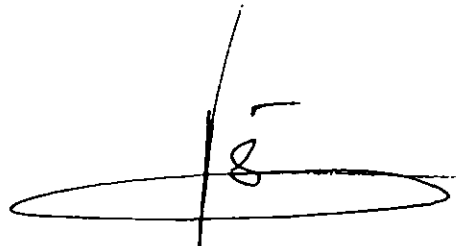
Uitgesproken in het openbaar op 29 juni 2007

91-506.

Verzonden:

29 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/17379
V-nummer:

Inzake: , eiser,
gemachtigde mr. A. P. van Stralen, advocaat te Utrecht,

tegen: de Minister van Justitie, voorts de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. E. de Jong.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op , bezit de Irakese nationaliteit. Op 22 mei 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Op 3 februari 2006 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Op 3 maart 2006 heeft eiser zijn zienswijze naar voren gebracht. Bij besluit van 14 maart 2006 is door verweerder afwijzend op deze aanvraag beslist.

2 Bij brief van 6 april 2006 heeft eiser tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 14 december 2006. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2 Aan de onderhavige procedure zijn procedures vooraf gegaan. Eiser heeft op 28 mei 1998 een aanvraag ingediend tot toelating als vluchteling. Bij besluit van 2 november 1998 is de aanvraag afgewezen. Het hiertegen ingediende bezwaar is bij besluit van 13 oktober 1999 ongegrond verklaard en is de aan eiser verleende voorwaardelijke vergunning tot verblijf ingetrokken. Op 17 november 1999 heeft eiser met medewerking van het IOM Nederland verlaten en daartoe alle lopende procedures ingetrokken. Naar eigen zeggen is eiser op 21 oktober 2000 naar Nederland teruggekeerd. Eiser heeft op 19 december 2000 een aanvraag ingediend tot toelating als vluchteling. Bij besluit van 22 december 2000 is de aanvraag afgewezen. De voorzieningenrechter van deze rechtbank, heeft het bezwaar gericht tegen het besluit van 22 december 2000 bij uitspraak van 2 maart 2001 (AWB 01/4901) ongegrond verklaard.

AWB 06/17379

2

3 Bij zijn aanvraag heeft eiser naar voren gebracht dat hij moet vrezen voor vervolging door de die hem beschuldigen van spionage voor Israël. Ter onderbouwing van zijn relaas heeft eiser overgelegd twee oproepen tot arrestatie van eiser afkomstig van de , een videoband en enkele foto's. Anders dan bij zijn vertrek uit Irak op 25 september 1997 is thans de omstandigheid dat hij samen met een vriend eind 1995, vlak voor zijn vertrek uit Irak, gedurende 25 dagen drie Israëliërs heeft begeleid, waaronder een generaal van het Israëlische leger en iemand die werkzaam was in een synagoge, van belang. Dat was toen geen probleem maar thans is het dat wel, aldus eiser. Daarom heeft eiser ook niet eerder daarover verklaard. Eiser heeft thans verklaard dat een oom van een schoolvriend van eiser gehoord heeft dat een soort arrestatiebevel, een pamflet, tegen eiser is uitgevaardigd door een extremistische islamitische groepering op grond van de beschuldiging van samenwerking met (de geheime dienst) van Israël. Ter onderbouwing van zijn relaas heeft eiser overgelegd een videoband en foto's die al die tijd bij een neef van hem lagen en die nadat hij van de het arrestatiebevel op de hoogte was gesteld door hem bij zijn neef zijn opgevraagd en eind 2001, twee maanden later, aan eiser zijn overgelegd. Op de videoband en foto's is te zien een feest met daarop de drie Israëliërs, zijn vader, zijn oom en eiser zelf. Niet is te zien een vriend van een oom. Deze vriend van zijn oom heeft de gebeurtenis doorgegeven aan het voormalige regime. Na het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 23 mei 2003 en het nader gehoor voor de herhaalde aanvraag van 5 augustus 2003 heeft eiser bij brief van 2 september 2004 overgelegd kopieën van arrestatiebevelen van de gedateerd augustus 2001. De originelen van de arrestatiebevelen heeft eiser overgelegd aan zijn vorige, van het tableau geschrapte gemachtigde, die deze originelen onaangetekend terug heeft gezonden aan eiser en welke post eiser nooit heeft bereikt. Aldus heeft de rechtbank het betoog van eiser begrepen.

4 In beroep heeft eiser aangevoerd dat verweerder hem ten onrechte niet in het bezit heeft gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiser stelt dat hij bij zijn aanvraag nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangevoerd. Eiser is in 1999 niet naar zijn land van herkomst teruggekeerd. Hij is naar Turkije gevlogen, heeft aldaar elf maanden verbleven en is vervolgens naar Nederland teruggekeerd en heeft voor de tweede keer een asielaanvraag ingediend. Verwijzend naar de vergunning die aan zijn broers en zijn zusters is verleend, doet eiser een beroep op het gelijkheidsbeginsel. Eiser heeft in de twee eerdere asielprocedures de problemen naar aanleiding van het bezoek van de Israëliërs niet naar voren gebracht om de simpele reden dat ten tijde van het regime van Saddam Hoessein dit bezoek geen enkel probleem vormde. Ten tijde van deze aanvragen wist hij nog niet dat de islamitische groepering hem om die reden als een spion beschouwt. Daarom heeft hij van dit bezoek geen melding gemaakt. Eiser kan zich niet vinden in het standpunt van verweerder dat het voor zijn rekening en risico komt dat zijn vorige gemachtigde de originele documenten is kwijtgeraakt. De advocaat was hem via de door de overheid gesubsidieerde instelling Legal Aid toegewezen. Deze advocaat is van het tableau geschrapt. Voorts heeft deze advocaat verklaard de originele documenten te hebben ontvangen. Deze advocaat heeft de originele documenten per gewone post aan eiser toegestuurd. Verwezen wordt in dit verband naar een brief van deze advocaat aan eisers toenmalige advocaat. Voorts stelt eiser dat door verweerder ten onrechte de uitvaardiging van een arrestatiebevel als louter berustend op aannames wordt afgedaan. Uit het arrestatiebevel van 2003 uitgevaardigd door de , een organisatie waarvan weinig bekend is en die niet transparant is, blijkt, naar eiser stelt, dat hij nog immer in de negatieve belangstelling van deze organisatie staat. Tot slot stelt eiser dat de KDP en de PUK hem in Noord-Irak geen

AWR 06/17379

3

bescherming kunnen bieden tegen Islamitische organisaties die aldaar steeds meer aan invloed en macht winnen.

5 Verweerder heeft toepassing gegeven aan artikel 4:6 van de Awb en stelt zich, onder verwijzing naar de eerdere procedure, op het standpunt dat eiser niet voor toelating in aanmerking komt. Verweerder is van mening dat eiser geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht bij zijn aanvraag.

6 De rechtbank overweegt het volgende.

6.1 Met het besluit van 13 oktober 1999, is in rechte komen vast te staan dat eiser niet in aanmerking komt voor toelating als vluchteling en daarmee naar huidig recht niet voor verlening van een verblijfsvergunning asiël bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

6.2 Het toetsingskader voor de rechtbank in deze zaak wordt bepaald door artikel 4:6 van de Awb. Deze bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het bestuur vrij om inhoudelijk op een dergelijke aanvraag te beslissen. Voor de rechtspraak geldt echter dat de wet - anders dan voor het bestuur - niet voorziet in discretie. Voor de rechter geldt een beperkt toetsingskader, ook indien verweerder het tweede lid van artikel 4:6 van de Awb niet heeft toegepast. Dat toetsingskader houdt in dat slechts wordt beoordeeld of zich na het eerdere in rechte onaantastbare besluit waarbij verzoeker een verblijfsvergunning is geweigerd nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan die nopen tot heroverweging. De vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden dient te worden beantwoord aan de hand van hetgeen bij de herhaalde aanvragen alsnog is aangevoerd of overgelegd, in relatie tot hetgeen in de eerdere procedures is aangevoerd, aldus de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) in de uitspraak van 19-12-2005, 200508937/1 (LJN: AU8872).

6.3 Onder nieuwe feiten of veranderde omstandigheden dient volgens vaste jurisprudentie te worden verstaan feiten of omstandigheden, die zijn voorgevallen na het nemen van de beschikking op bezwaar in de eerdere procedure of die niet vóór het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd. Indien dergelijke feiten of omstandigheden zijn aangevoerd, is niettemin geen sprake van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen, waarop dat rust (de Afdeling, 4 april 2003, JB 2003/139)

6.4 De rechtbank toetst het bestreden besluit ex-tunc en is gelet op hetgeen hierboven onder 6.3 is uiteengezet van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser bij zijn aanvraag geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb, naar voren heeft gebracht. De rechtbank is van oordeel dat de omstandigheden aangevoerd in beroep niet kunnen afdoen aan het besluit van 13 oktober 1999. Het aangevoerde levert naar het oordeel van de rechtbank geen nova op in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Het betoog van eiser is gebaseerd op het veronderstelde nieuwe feit dat een schoolvriend kennis neemt van arrestatiebevelen. Daarvan worden uiteindelijk bij brief van 2 september 2004 kopieën overgelegd en niet de originelen. Naar vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer JV 2003, 504), vormen documenten waarvan de

AWB 06/17379

4

authenticiteit, zoals bij de overgelegde kopieën van arrestatiebevelen van de Ansar Al Islam, niet kan worden vastgesteld, geen nieuw feit of omstandigheid. Hetgeen door eiser naar voren is gebracht over de achtergrond van de arrestatiebevelen valt niet onder van belang zijnde nieuwe feiten of omstandigheden. Ook had eiser de verder van belang zijnde feiten, een videocassette en enkele foto's waarop te zien is een feest met daarop de drie Israëliërs, zijn vader, zijn oom en eiser zelf, en de omstandigheid, dat hij samen met een vriend eind 1995, vlak voor zijn vertrek uit Irak, gedurende 25 dagen drie Israëliërs heeft begeleid, waaronder een generaal van het Israëlische leger en iemand die werkzaam was in een synagoge, reeds vóór verweerders besluitvorming in de eerdere procedure naar voren kunnen en moeten brengen. Dit geldt tevens voor de verklaring van eiser dat een vriend van zijn oom het gebeuren heeft doorgegeven aan het voormalige regime. Dat de originelen van de arrestatiebevelen door toedoen van zijn van het tableau geschrapte voormalige gemachtigde zijn zoekgeraakt, komt voor risico van eiser. Ook het beroep op het gelijkheidsbeginsel, wat daar ook van zij, had eiser eveneens reeds vóór verweerders besluitvorming in de eerdere procedure naar voren kunnen en moeten brengen, nu de door eiser aangeduide familieleden in 1997 respectievelijk 1998 zijn toegelaten. Eiser is in 1999 niet naar zijn land van herkomst teruggekeerd. Dat eiser naar Turkije is gevlogen, aldaar elf maanden heeft verbleven en vervolgens naar Nederland is teruggekeerd en voor de tweede keer een asielaanvraag heeft ingediend, is reeds geen nieuw feit omdat het heeft plaatsgevonden vóór de eerste herhaalde aanvraag van 19 december 2000.

6.5 De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

6.6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/17379

5

III Beslissing

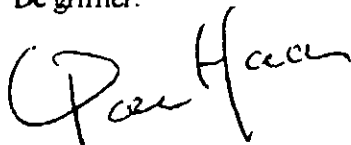
De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

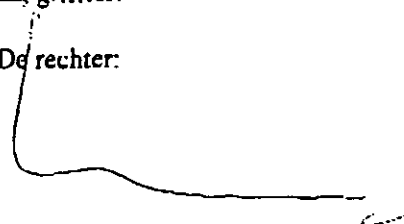
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A. van 't Laar, rechter, en in het openbaar uitgesproken op
10 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. P. de Haas, griffier.

De griffier:

De rechter:

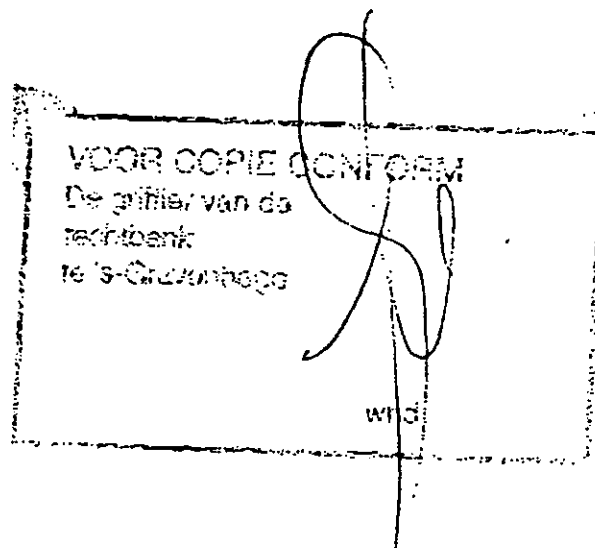
Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling
bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een
beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak. Het beroepschrift dient
één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten en moet geadresseerd worden aan de
Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus
16113, 2500 BC

's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u
www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

15 MEI 2007

PIETERS
ADVOCATEN

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3492-C	1.2 JUN 2007.
ZAAKNR. 200704041	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 06100AS

Utrecht, 12 juni 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

hierna te noemen appellant, geboren op [] wonende te Krimpen aan den IJssel, Toccata 10, domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. A.P. van Stralen, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag n.z.p. Rotterdam van 10 mei 2007, waarbij zijn beroep tegen de beslissing d.d. 14 maart 2006 betreffende de aanvraag om een vergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze uitspraak is op 15 mei 2007 aan de gemachtigde van appellant verstuurd.

Appellant kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het navolgende:

Grief

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat appellant bij zijn herhaalde aanvraag geen nova naar voren heeft gebracht.

Uitwerking grief

Appellant heeft bij de herhaalde aanvraag naar voren gebracht dat hij vreest voor vervolging in Irak door de Ansar Al Islam. Van deze groepering en de werkwijze van deze groepering is weinig bekend. Appellant heeft deze vrees niet in een eerdere procedure naar voren gebracht, aangezien onder het regime van Saddam Hoessein hij vanwege het bezoek en zijn contacten met Israëlieten geen problemen verwachtte.

Eiser meent dan ook dat hij te beschouwen is als een zogenaamde "refugee sur place". De nieuwe feiten en omstandigheden zijn met name gelegen in de gewijzigde situatie in het land van herkomst.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2716655, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

Naar de mening van de rechtbank had het op de weg van eiser gelegen deze problemen in een eerdere procedure naar voren te brengen. Appellant kan de rechtbank hierin niet volgen, aangezien er ten tijde van de eerdere aanvragen nog geen (voorzienbare) problemen waren. Een asielzoeker wordt gevraagd bij een asielaanvraag naar voren te brengen al hetgeen hij in het kader van zijn vrees voor vervolging naar voren kan brengen. Hem wordt geen verzoek gedaan een résumé van zijn hele leven te geven.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat de fouten van zijn vorige gemachtigde voor zijn rekening en risico komen.

Uitwerking

Appellant kan zich in het algemeen vinden in het oordeel van de rechtbank dat fouten van een advocaat voor rekening en risico van de burger komen. Er zijn echter omstandigheden denkbaar dat dit algemene principe niet meer opgaat. Appellant is van mening dat er hier zich zo'n omstandigheid voordoet en wel vanwege de volgende feiten.

De vorige advocaat van een door een vanwege de overheid in het leven geroepen organisatie (Legal Aid) toegewezen advocaat. Appellant heeft niet zelf voor deze advocaat gekozen. De advocaat is van het tableau geschrapt. Dat houdt in dat deze advocaat stelselmatig grove beroepsfouten heeft gemaakt.

Redenen waarom:

Appellant zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, van 10 mei 2007 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Welk doende enz.

Gemachtigde